Focul mistuitor din atelierul de creație

On Iulie 14, 2013

Programează-ți în așa fel activitățile de valorificare a leadershipului, încât să eviți efectele dependenței de cunoaștere care pot modifica motorul întregii tale dezvoltări.

Ajunsesem într-o fază când totul devenise străin, îndepărtat de mine. Inclusiv cunoașterea. De parcă spiritul meu de observație alături de gândirea logică ar fi fost fixate pe niște suporturi inerte, lăsate acolo vreme îndelungată și uitate definitiv. Din răsputeri încercam să-mi redobândesc capacitatea de a-mi folosi pe deplin facultățile, eternul meu viciu, găsirea noutății într-o formă fin divizată, care însă prezenta o rigiditate ridicată.

Omul dezorientat este o creație a universului care nu-și atinge scopul pentru care a fost concepută, asemenea unui mic satelit natural ce nu oferă nimic evoluției pământului. Ori de câte ori reușeam să mă mobilizez, ori de câte ori adulmecam cu îndârjire o idee nouă sub acțiunea unei forțe concentrate, utilizând metoda elementului finit, corespunzător, declanșator de creație, intra în joc un alt produs de reacție. O formațiune de clișee aberante și raționamente false. Şi astfel se declanșa o nouă criză.

Modelul generator de noi concluzii și idei inovatoare, care trebuia să permită prelucrarea cât mai precisă a unui volum cât mai mare de informații, se "spărgea" ca o conductă de abur supraîncălzit după o durată lungă de funcționare. Poate din cauză că mereu exageram însemnătatea descoperirilor pe care mi le prilejuia știința? Ce logică aveau eforturile acestea herculeene de a repune în funcțiune tot ceea ce părea distrus?

Leadership: Iei în considerare tendința esențială a unui artist ce se revealeaza în tine ca o cale de a interacționa cu un concept sinonim cu "tot ceea ce există", independent de voința ta de a fi parte dintr-un univers interminabil?

Doar dacă aș retrăi totul aș putea să transcriu exact stările prin care treceam. "Însănătoșirea" mea era ca un joc la ruletă cu șanse 50% de câștig, iar situația mea semăna mai degrabă cu un mic roman ce putea fi transformat, fără multă osteneală, într-o dramă spectaculoasă. Mă simțeam vulnerabil, nerăbdător și neîndemânatic, dezbrăcat de orice scut al personalității mele. O deconectare severă de la dependența savuroasă a căutării, a întregirii cunoștințelor și cristalizării unei științe particulare.

Dorința mea de a redeveni un făuritor de materie, prin creșterea pronunțată a valorilor parametrilor de cercetate, părea a avea rădăcini adânci. Şi era fără îndoială autoimpusă. Solicitările mele de a găsi noi forme eficientizare a științei erau caracterizare prin frecvență coborâtă și amplitudine mare, sau prin frecvență ridicată și amplitudine mică. Neputincios să fac ceva pentru a combate suprasolicitarea nervoasă, eram prins într-o relație instabilă: la un capăt era profunda cugetare, la celălalt dilema și haosul.

Am șchiopătat multă vreme fără a avea vreo rană vizibilă. Această perioadă de austeritate făcea parte dintr-o altă etapă a inițierii în arta desăvârșită a narațiunii, cea mai complexă, necesitând mai multe ajutoare. Ea mă obliga la reabilitare, la depășirea unei anumite slăbiciuni, considerată de mine maximă. Şi mă constrângea la efectuarea unei lucrări interioare.

Am reaprins focul din adâncuri. Şi am învățat să culeg foloasele înfrângerilor și eșecurilor temporare de natură strict interioară. Universul interminabil la care mă raportam era strâns legat de explorarea activă și continuă a lucrurilor din jur care îmi hrăneau imaginația, ca o

parabolă a explorării de sine, a găsirii sinelui și a semnificației vieții.

Leadership: În ce fel de persoană te transformă știința atunci când încerci să preiei controlul asupra ei, din punct de vedere a ceea ce te modelează exclusiv ca un artist menit să ofere deschidere spre ideea de "univers nelimitat" ?

Ai ajuns în faza când totul devine străin de tine? Încerci din răsputeri să dobândești capacitatea de a-ți folosi pe deplin facultățile creative? Exagerezi însemnătatea descoperirilor pe care ți le prilejuiește știința? Te simți vulnerabil, neîndemânatic, dezbrăcat de orice scut al personalității tale?

Ori de câte ori ajungi în punctul de a recunoaște cu adevărat cine ești și ce poți să faci cu ceea ce știi, se declanșează o criză. Constând într-o sumă de reproșuri, frământări chinuitoare ce apasă neîncetat asupra felului tău de a fi, obligând la reacții relativ forțate. O confruntare dureroasă cu propriul tău negativism, care modifică motorul întregii tale dezvoltări. Intri în acel tunel al incertitudinii, când ți se pare că tot ceea ce-ai descoperit nu poate adevărat.

În aceste momente, acuzațiile de infidelitate față de spiritul tău de inițiativă și de deschidere față de tot ceea ce este nou, vor pluti asupra răvășitei tale scene profesionale, fără a căpăta o rezolvare definitivă. Diminuându-ți din start șansele de reușită în ceea ce-ți propui să realizezi.

Când încerci să preiei controlul asupra științei te transformi într-un personaj literar care se confesează într-un exercițiu uneori grațios, alteori traumatizat, dar mereu problematic al sincerității față de sine însuși, admițând că finalul lumi pe care o împărtășește se află în mâinile lui Dumnezeu.

Un artist menit să ofere deschidere spre ideea de "univers nelimitat" este prizonierul unui labirint inexpugnabil care nu poate fi parcurs decât în liniște solitară, fără alte călăuze decât cele pe care reușești să le apropii din plan nevăzut.

Luând apărarea leadershipului și a principiilor sale funcționale bazate pe excelența într-un anumit domeniu, împotriva oricărei intervenții care îți limitează capacitățile și facultățile de a crea noi rezultate excepționale, credem că am putea elimina o contradicție flagrantă între evoluția ta și ființa ta.

Cu o singură condiție: să proiectezi o nouă structură de mobilitate, un nou mod de a răspunde în fața propriilor tale dezamăgiri. Ştiința nu este doar un principal câștig, ci poate reprezenta o mare amenințare la adresa propriei tale funcționalități. Căci pentru realizarea de rezultate efective se cere obligatoriu o bună coordonare a tuturor eforturilor într-o anumită direcție, în relație cu înțelegerea și dezvoltarea științei tale.

Așadar, nu neapărat "atacul decisiv" la marea cunoaștere, cu scopul de a-ți exercita în mod eficient controlul asupra leadershipului, se va putea solda cu un câștig de ordin identitar. Ci mai degrabă realizarea pozițională prin simplificări favorabile ale eforturilor de dimensionare a științei, care să asigure un grad de protecție corespunzător împotriva oricăror forme de regres sau de stagnare a progresului tău.

Leadership: Te lași prins în capcana supradozajului de cunoaștere, cu precădere în situația în care universul la care te raportezi sugerează chiar suprimarea tentativei tale de a deveni altcineva?

" *Definește-ți succesul personal* ", sfătuia odată expertul internațional în materie de leadership, John Maxwell. Dar mai întâi de toate, sau în același timp, nu ar fi potrivit să-ți definești eșecul pe mai multe planuri? Nu ar fi mai potrivit să-ți dezvolți un stil particular de abordare a situațiilor tensionate la care te expune foamea de căutări, și să accepți inevitabilul?

Neîndeplinirea obiectivelor și lipsa de performanță se poate datora tocmai suprasolicitării, conectării severe la dependența savuroasă a căutării de noi formule, de noi posibilități rentabile de utilizare și de promovare a științei personale. A încerca să devii altcineva prin excesul de cunoaștere, prin raportarea la un univers infinit, seamănă de multe ori cu încercarea de a mișca un munte care se clătină și riscă să se prăbușească peste tine fiindcă încă nu ești pregătit să suporți întinderea lui.

Aspirațiile și capacitățile tale nu trebuie să te constrângă să adopți un mod de viață diferit de al unei persoane normale, sau să te raportezi la o realitate pe care alții nu o pot înghiți și chiar o neagă. Ştiința nu trebuie să te facă să accepți lanțurile celorlalți oameni - neputincioși să se ridice mai sus de condiția numită "banalitate", dar nici să te facă prizonierul unei purtări de nesuferit.

Atelierul de creație face parte din natura fiecărui om care își manifestă dorința de a explora noi orizonturi de cunoaștere. A susține cu succes transformarea spre ceea ce îți dorești să devii, un om a cărui știință desăvârșită îi poate oferi toate atuurile de care are nevoie pentru a atinge excelența în leadership, înseamnă să răspunzi la solicitările de a găsi noi forme de eficientizare a activităților de instruire și dezvoltare. Fără să te lași prins în acea capcană subtilă a "supradozajului" de cunoaștere.

În atelierul de creație trebuie să se prelucreze exact cantitatea de informații de care ai nevoie, încât echilibrul dintre riscuri și beneficii să fie constant.

Leadershipul este creația universului din care face parte omul de știință, aspirantul spre îndemnezeire, care a înțeles cuvintele lui Victor Yugo: "o condiție în plus într-o ființă modifică ființa în întregul ei".

Focul mistuitor din atelierul de creație desemnează acea criză ce poate să apară ca urmare a unor stimuli de dezvoltare personală care în loc să fie mobilizatori, duc la stagnare. Şi ca orice foc, transformă totul în cenușă.

Aidoma păsării Phoenix poți renaște din propria cenușă, dar este mai precaut să eviți situațiile de criză prin dozarea adecvată a setei de cunoaștere.

Source: https://neculaifantanaru.com/focul-mistuitor-din-atelierul-de-creatie.html